

Î N C H E I E R E

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinând cererea de revizuire depusă de Deliu Olesea, Guler Dumitru, Svernei Lilia, Șevcenco Serghei, Cazacu Larisa, Racu Maria și Bugneac Veronica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Compromis” în procedura de restructurare împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elinartproiect”, intervenient accesoriu Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Primăriei mun. Chișinău, cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei Curții Supeme de Justiție din 15 martie 2017, prin care s-a admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elinartproiect”, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 28 septembrie 2016, administratorul insolvabilității SRL „Compromis”, Bostan Nicolae, în conformitate cu art. 104 al Legii insolvabilității, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elinartproiect”, intervenient accesoriu Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Primăriei mun. Chișinău, cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014 a fost intentată procedura de insolvabilitate față de SRL „Compromis”, iar prin încheierea din 28 aprilie 2015 s-a dispus aplicarea procedurii de restructurare față de debitorul insolvabil.

În cadrul procesului de insolvență, împotriva patrimoniului SRL „Compromis” au fost validate creanțe în mărime de 76 420 232,15 lei.

Indică administratorul insolvenței că, în urma examinării actelor de gestiune ale SRL „Compromis” în procedura de restructurare, s-a depistat că debitorul insolvent la data de 04 iulie 2012 a încheiat cu Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Primăriei mun. Chișinău un contract de investiție cu nr. 1R/12, care avea drept obiect reabilitarea blocului locativ, amplasat în mun. Chișinău, sect. Botanica, str. Nicolae Titulescu, nr. 4A.

Conform prevederilor contractuale, precum și a certificatului de urbanism nr. 210/13 din 04 aprilie 2013, părțile de comun acord au convenit în schimbul reabilitării blocului locativ existent, construcția de către investitor în persoana SRL „Compromis” a unui bloc locativ cu 10 etaje, cu transmiterea ulterioară în proprietatea Primăriei mun. Chișinău a 5% din spațiul locativ construit.

Ulterior, la data de 07 aprilie 2014, SRL „Compromis” în persoana directorului Ciuvalschi Alexandr a încheiat cu SRL „Elinartproiect” contractul de cesiune nr. 01-1R, prin care a cedat, în mod gratuit, către SRL „Elinartproiect” toate drepturile și obligațiile ce decurg din contractul de investiție nr. 1R/12 din 04.07.2012.

Susține administratorul insolvenței, că contractul de cesiune nr.01-1R din 07.04.2014 a fost încheiat contrar prevederilor Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr. 845 din 03.01.1992 și Legii privind societățile cu răspundere limitată nr.135 din 14.06.2007, care stabilesc în mod expres că, societatea comercială legal constituită nu poate încheia acte juridice privind înstrăinarea, ieșirea drepturilor din patrimoniul său cu titlu gratuit, fără a obține un beneficiu (folos) economic în schimb.

Astfel, consideră că, actul juridic încheiat este lovit de nulitate absolută și nu poate produce careva efecte juridice pentru părțile semnatare, fiind încheiat în dauna creditorilor debitorului SRL „Compromis” în procedura de restructurare.

Drept temei pentru declararea nulității actului juridic contestat, reclamantul a indicat și faptul că, SRL „Compromis” întru executarea contractului de investiție nr. 1R/12 din 04.07.2012 a încheiat cu 7 creditori persoane fizice contracte de investiție în sumă totală de 184 500 euro, validate de către instanța de insolvență, iar drepturile acestor creditori sunt prejudiciate prin contractul de cesiune.

Solicită, administratorul insolvenței, declararea nulității contractului de cesiune nr. 01-1R din 07 aprilie 2014.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, acțiunea a fost admisă integral, fiind declarat nul contractul de cesiune nr. 01-1R din 07.04.2014, încheiat între SRL „Compromis” (cedent), SRL „Elinartproiect” (cesionar) și Gestionarul fondului locativ, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Primăriei mun. Chișinău, prin care SRL „Compromis” a transmis cu titlu gratuit, iar SRL „Elinartproiect” a primit drepturile și obligațiile ce decurg din contractul de investiție nr. 1R/12 din 04.07.2012, cu adicerea părților în poziția inițială.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2017, s-a admis recursul declarat de SRL „Elinartproiect”, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2017, s-au respins ca inadmisibile cererile de revizuire declarate de Lazări Eleonora, Carcev Fiodor, Corobcean Serghei, Munteanu Sergiu, Apostol Efimia, Coșuleanu Vasile, administratorul SRL „Compromis” – Nicolae Bostan, Luchian Nina, Motologa Anastasia, Jitari Victor, Filimon Zinovia, Aleinicova Olesea, Lisovschi Ghenadi și Fadeeva Tatiana.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2017, s-au respins ca inadmisibile cererile de revizuire declarate de Melnic Inga și Dîrzu Tatiana.

La 07 iulie 2017, Deliu Olesea, Guler Dumitru, Svernei Lilia, Șevcenco Serghei, Cazacu Larisa, Racu Maria și Bugneac Veronica, au depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2017, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi decizii prin care să fie respins recursul SRL „Elinartproiect” și menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017.

În susținerea cererii de revizuire s-au invocat prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC.

Astfel, referindu-se la temeiul prevăzut la art. 449 lit. c) CPC, revizuenții invocă încălcarea drepturilor lor în calitate de creditori care nu au fost implicați în proces.

În privința temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, revizuenții invocă că din decizia supusă revizuirii le-au devenit cunoscute unele circumstanțe și fapte care nu le-au fost cunoscute anterior.

Examinând temeiurile revizuirii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților, de obicei descoperite ulterior.

Revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevolutivă, iar dispozițiile legale care o reglementează sunt de strictă interpretare, astfel că revizuirea nu poate fi promovată decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Este de menționat că, revizuirea nu implică realizarea unui control judiciar, ci determinarea unei noi judecăți, întemeiată pe unele elemente, ce nu au putut forma obiectul examinării ce a condus la pronunțarea hotărârii care face obiectul caii de atac.

Într-o altă ordine de idei, revizuirea se justifică, de regulă, prin aceea că, involuntar, instanța a săvârșit o eroare în legătură cu starea de fapt stabilită în hotărârea atacată, fie în raport cu materialul existent la data pronunțării hotărârii, fie în raport cu noile împrejurări, apărute ulterior pronunțării hotărârii.

Această cale de atac a hotărârilor irevocabile poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți, de aceea legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii care sunt prevăzute la art. 449 CPC. Respectiv, o cerere de revizuire poate fi depusă doar în cazurile expres determinate de lege.

La caz, cererea de revizuire depusă de Deliu Olesea, Guler Dumitru, Svernei Lilia, Șevcenco Serghei, Cazacu Larisa, Racu Maria și Bugneac Veronica, a fost întemeiată pe prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor enunțate este de înțeles că circumstanțele descoperite să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, să nu fi fost cunoscute și nici să nu fi putut cunoscute revizuientului anterior, dar să fi existat la momentul examinării și soluționării pricinii civile, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă, iar mijloacele de probă prin care se constată circumstanțele nou descoperite să fi existat în momentul judecării procesului terminat prin hotărârea revizuită, însă revizuientul să fi fost împiedicat a prezenta aceste probe din împrejurări ce nu depind de voința acestuia.

În acest sens, verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la art. 449 lit. b) CPC, Colegiul conchide că temeiurile invocate de revizuienți nu sunt concludente și rezidă din interpretarea greșită a prevederilor art. 449 CPC.

Or, aspectele invocate în cererea de revizuire reflectă caracterul unor critici neîntemeiate, prin care se urmărește reformarea unei hotărâri judecătorești, revizuienții exprimându-și nemulțumirea față de soluția conținută în hotărârea irevocabilă contestată.

Totodată, cererea de revizuire a fost întemeiată și pe prevederile art. 449 lit. c) CPC, conform cărora, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Colegiul remarcă faptul că redeschiderea procesului în temeiul art. 449 lit. c) CPC, poate fi posibilă doar cu condiția că prin hotărârea emisă, instanța s-a expus în privința drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces ca participanți.

De asemenea, atunci când se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. c) CPC, instanța de judecată urmează să constate dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios. În acest sens urmează a fi prezentate probe pertinente și concludente, iar instanța urmează să constate dacă prin hotărârea supusă revizuirii, persoanei implicate în proces, i-au fost încălcate aceste drepturi.

Potrivit art. 447 lit. b) CPC, sunt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească.

Pornind de la prevederile normelor enunțate, Colegiul reține că pentru a fi în posibilitatea depunerii cererii de revizuire, solicitantul trebuie să probeze că hotărârea a cărei revizuire o solicită, îi lezează drepturile sale.

În cazul dat, revizuenții nu au demonstrat că, prin hotărârea emisă în speță, le-au fost lezate careva drepturi.

Prin urmare, circumstanțele la care fac referire revizuenții, nu pot servi drept temei de casare a deciziei supusă revizuirii.

În astfel de circumstanțe, pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, este de menționat că, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*cazul Brumărescu contra României*).

În consecință, Colegiul constată că, motivele de revizuire astfel cum au fost argumentate și invocate de revizuentă, nu se încadrează în prevederile art. 449 CPC, și respectiv nu constituie temei de admitere a cererii de revizuire.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a reținut că revizuirea nu poate fi admisă ca o modalitate deghizată de înlesnire a redeschiderii unui proces soluționat definitiv și că numai erorile care nu au devenit vizibile decât la finalul unei proceduri judiciare pot justifica o derogare de la principiul securității juridice pe motivul că nu au putut fi îndreptate prin exercitarea căilor ordinare de atac (*cauza Sergey Petrov c. Rusiei, Hot. nr. 1861/2005 din 10 mai 2007; Pehenitehny c. Rusiei, Hot. nr. 30.422/2003 din 14 februarie 2008*).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice care înseamnă, potrivit jurisprudenței Curții Europene

pentru Drepturile Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată, ca excepție de la acest principiu este doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*cazul Brumărescu contra României nr. 28342/95; cazul Roșca contra Moldovei nr. 6276/02*).

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că admiterea cererii de revizuire ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (*hotărîrea Curții Europene pentru Drepturile Omului din 06 decembrie 2005 pe cazul Popov (2) contra Moldovei nr. 19960/04*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269 - 270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Deliu Olesea, Guler Dumitru, Svernei Lilia, Șevenco Serghei, Cazacu Larisa, Racu Maria și Bugneac Veronica, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Compromis” în procedura de restructurare împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elinartproiect”, intervenient accesoriu Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Primăriei mun. Chișinău, cu privire la declararea nulității actului juridic.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător
judecători

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Ion Druță

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea